

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **L. V. Q.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2005, č. j. 55 Az 39/2005 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým tento soud odmítl jeho žalobu podanou proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 10. 1. 2005, č. j. OAM-52/VL-10-04-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o udělení azylu podle ustanovení § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že se o doručení rozhodnutí žalovaného vůbec nedozvěděl a usnesení krajského soudu odmítající jeho žalobu pro opožděnost je proto nezákonné.

Proto stěžovatel navrhuje zrušit napadené usnesení krajského soudu a zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření odkazuje na obsah správního spisu a navrhuje, aby byla kasační stížnost zamítnuta jako nedůvodná.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Brně v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že o ní není třeba rozhodovat tam, kde je žadatel chráněn před důsledky rozsudku městského soudu režimem pobytu za účelem strpění podle § 78b odst. 1, 2 zákona o azylu (cizinec má nárok na udělení víza za účelem strpění pobytu mj., pokud žádost doloží dokladem o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku - takové vízum opravňuje cizince k pobytu na území po dobu platnosti víza, která je 365 dnů; na žádost cizince odbor cizinecké a pohraniční policie platnost víza prodlouží, a to i opakovaně) – ze zákona platnost uvedeného víza zaniká právní mocí rozhodnutí o kasační stížnosti. Pozitivní rozhodnutí o žádosti o odkladný účinek by tedy nemělo z hlediska ochrany stěžovatele žádný význam, negativní by před rozhodnutím o kasační stížnosti bránilo řádnému soudnímu řízení. Při rozhodnutí o kasační stížnosti pak je rozhodnutí o odkladném účinku nadbytečné, neboť obecně může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti přinést ochranu jen do doby rozhodnutí o této stížnosti.

K uplatněné stížnostní námitce Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že řízení o udělení azylu bylo zahájeno na základě žádosti stěžovatele ze dne 8. 1. 2005. Dne 10. 1. 2005 stěžovatel vzal tuto žádost výslovně zpět. Proto stejného dne žalovaný shora označeným rozhodnutím řízení o udělení azylu zastavil. S tímto rozhodnutím byl stěžovatel dne 10. 1. 2005 seznámen ve vietnamském jazyce a převzal jeho originální výtisk, což potvrdil svým podpisem (č. l. 16).

Žalobu proti citovanému rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel osobně dne 3. 3. 2005. Proto ji krajský soud odmítl napadeným usnesením, když konstatoval, že lhůta 15 dnů k podání předmětné žaloby zjevně zachována nebyla a soud její zmeškání nemůže prominout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že podstata kasační stížnosti směřuje do stížnostního důvodu zakotveného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

V projednávané věci nicméně k odmítnutí žaloby pro opožděnost nedošlo v rozporu se zákonem, jelikož ze shora prezentovaného obsahu správního spisu je jasné patrné, že stěžovatel podal žalobu po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty. Tvrzení, že o doručení předmětného správního rozhodnutí mu není nic známo a že proto žalobní lhůta zůstala zachována, je v přímém rozporu se shora citovaným protokolem o předání tohoto rozhodnutí, což stěžovatel stvrdil svým podpisem.

Za těchto okolností nelze v rozhodnutí krajského soudu odmítajícího žalobu shledat nezákonnost v namítaném smyslu. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl, neboť důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. zjevně naplněn nebyl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a Ministerstvu vnitra náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu